

закларж⁴. За това си вървела Четата прѣспокойна. Но между селата Горня-Студена и Кара-Есенъ, като почнали турскитѣ хордии да ги нападатъ и въ дозята „Кара Есенски“ утварятъ първата битка — 7 Юлий (1868 г.), на 8 въ „Войновата гора“, на 9 въ „Драчево“ — „Пандуръ-Оу“ и на 10 въ „Цертлевистъ-река“ „Канлъ-дере¹⁾“, гдѣто Караджата и съ строшенъ кракъ пада prisoner—робъ, но като ся засилили да го добиятъ, то тутакси извикалъ имъ единъ голѣмецъ „Доканмаинъ Бабантъ“ — *Незакачайте Героя*. И тъй отведенъ по от- страни при Търновския паша — Али-Бей и вечеръта въ с. Плужна, а на 11 съ *Българския Левъ* на чело като герой, съ голѣмо тържество, билъ доведенъ въ В. Търново, гдѣто вечеръта, е, всичко расправѣлъ и на царския пратеникъ, Метатъ паша, а още и въ Русчукъ (Руссе) на сжщия е расправилъ дори и съ най-голѣма острота му е натяк- валь, че нерачили да ги разбирѣтъ... И скоро турцитѣ си призна- ха своята грѣшка сторена надъ Четата на тия Войводи. И тъй Ка- раджата се помина на 31 с. м. въ Руссе, а пѣкъ Хаджи Димитръ съ 28 огъ четата имъ, биха избити още на 18 с. м. въ Балкана — на „Буалуджа“. За това прѣвъ Въстанието на 1876 г. Али-Бей Джуря пашово отъ с. Тарж-Верди (Бабаджинско), на Потурския зборъ (29 Юн.) каза „*Нашия Кючукъ Устефанъ* (р. е за Караджата), *идѣто щѣлъ да убие Язя ага, да е убилъ по добръ Митатъ Паша*“... Но да оставимъ вече политиката и си дойдемъ на прѣдмета.

Въ Потуръ отворихъ и ази дюкянъ „*Русковъ ханъ*“ (22 Юл. 1865 г.), защото въ това село вече отъ една крѣпча до 1854 г. вече бѣха ся отворили други 4, а до 1876 г. тѣ въ Потуръ ста- нахъ вече 9: „*Чолакъ Димитровата*“ — „*Добри Шоперковата*“ — „*Джесенъ Кирюзата*“ — „*Дере-Вейзата*“ — „*Султановата*“ — „*Балу- лшеввата*“ и 2 хана: „*Русковъ*“ и „*Черковния*“. Но само въ По- туръ ли бѣше този чисто съсипателенъ „пиянски“ напѣдѣкъ? не, то- ва бѣше общо—на вредъ изъ Турция! не, но както вече се разбираше въ цѣлия свѣтъ отъ година на година твърдѣ бържи напѣдваше как- то Модната нахита така и Пиянството и освѣтъ между реформаторитѣ: Протестанти, Лутерани, Евангелисти, Бабдисти, Модисти и пр. Но между другитѣ религии, бържи ся распространяваше и *най-старата и най-мъзреливата отъ всичкитѣ религии* тъй нарѣчена „*Безъ-Божене*“ И тия три види рожби, родени ушъ отъ самата наука, докарваха голѣма- та си полза да ся може само чрѣзъ тѣхъ: Учения да не зачита Неу- чения, модно ублѣчения да ни зачита тогози съ народния костюмъ, младия да не зачита по стария дори и самитѣ си най голѣми благо- дѣтели наречени отъ „Тати“ и „Мама“, „Стария“ и „Старата“, отъ „Батю“ и „Кака“ по имъ: „Иванъ“, „Велику“, „Рада“, „Гана“ и пр. т. е. и ний Българитѣ трѣгнали бѣхми по тая патека подържана ушъ по науката. Но гаче ли за веднѣжъ почна една глуха радостъ между насъ Българитѣ да ся появява прѣвъ 1869 г. и то ся разбира, че причи-

¹⁾ „Канлъ-Дере“ на 22 Апр. ся усвѣти и сами ний съ ржката си забихми „Дървенъ Кръстъ“ сега на мѣстото му е въздигнатъ Великоленъ Памятникъ, гдѣто всѣка год. ся отправува на 9 вмѣсто 10 Юл. Голѣмъ зборъ.